

Z ARMÁD STÁTŮ VARŠAVSKÉ SMLOUVY

POUŽITÍ SPECIÁLNÍCH SKUPIN V MĚSTSKÝCH AGLOMERACÍCH

*Redakčně upravený a zkrácený článek majora Ing. W. Zaj-
dzińskiego, uveřejněný v polském časopise „Myśli Wojsko-
wa“ č. 1/1989.*

Historické a také zkušenosti ze cvičení svědčí o tom, že současná bojová činnost je vedena nikoli pouze v otevřeném terénu, ale také ve velkých městských aglomeracích velkého správního, politického a hospodářského významu.

Vedení speciální činnosti přímo v městských aglomeracích bude velmi obtížné, ale při dobré organizaci možné. To ukázalo i cvičení, které bylo uskutečněno za účasti pěti 4 až 6členných speciálních skupin, (které byly vytvořeny po dobu cvičení z vojáků z povolání), ve třech městech jihozápadní oblasti Polska v září 1987. Toto cvičení umožnilo získat určité zkušenosti při používání speciálních skupin (SSk) v městské aglomeraci.

Pozornost městským aglomeracím vyplývá z jejich úlohy, kterou mají při správě oblasti, v chodu národního hospodářství a v poskytování služeb ozbrojeným silám. Města soustřeďují lidský potenciál – nezbytné zásoby osob bojujících ozbrojených sil. Zde je soustředěn průmysl (včetně zbrojního průmyslu i takového, který pracuje pro potřebu armády), materiálové rezervy, energetické a palivové základny, vědecká centra a vědci; tady se také sbíhají a křižují hlavní elektrickoenergetické a telekomunikační linky a dopravní směry (silniční, vlakové i vodní). Ve městech jsou mocenská střediska a správní, politické a správní úřady. Mimo to jsou tato města i důležitými námořními nebo říčními přístavy nebo základnami.

Na periferiích měst v okruhu aglomerace se zpravidla budou nacházet skladiště a sklady vojenských zásob (včetně bojové techniky svazků tzv. dvojí dislokace – rychlého reagování), mohou zde být také rozmístěny štáby a spojovací uzly. V opuštěných kasárenských komplexech a v oblastech blízko města mohou být mobilizovány útvary operačních vojsk. Na letištích a do přístavů, které jsou v prostoru aglomerace, mohou být přepravovány ze zámořských států a jiných kontinentů nové svazky a bojová technika a zabezpečení pro bojující vojska. Mimo to, na okrajích aglomerace a v jednotlivých osadách budou rozmístěny prostředky protiletadlové obrany.

Po hlavních cestách, které vedou z města a po cestách, které vedou k frontě, jakož i příčných cestách, se neustále bude uskutečňovat pohyb vojsk, proudů bojové techniky a zabezpečení směrem k frontě a od ní.

Při hodnocení městské průmyslové aglomerace uskutečňované pro potřebu speciálních skupin se musí vybrat objekty a zařízení, jejichž průzkum nebo zničení (vyřazení) by mělo zvláštní vliv na plnění úkolů operujících vojsk.

K tomuto druhu by měly patřit vojenské, vojensko-civilní a civilní objekty a zařízení, které jsou ve velkých aglomeracích, nebo také v jejich blízkosti.

Do skupiny **vojenských objektů** je nutné zahrnout síly a prostředky, ale také zařízení protivníka, která přímo slouží k vedení bojové činnosti, nebo jejího zabezpečení. Jsou to především:

- velitelská stanoviště armád a frontů, jejich zabezpečující útvary a zařízení;
- štáby a vojenské jednotky;
- uzly a zařízení rádiového, radioreléového a linkového spojení;
- tylová zařízení (sklady a skladiště) a v prostorech rozvinutí i zařízení technického zabezpečení;
- pochodové proudy, transporty uskutečňované železnicí;
- raketové oddíly a oddíly polního, pobřežního a protiletadlového dělostřelectva, radiolokační stanoviště pro zjišťování a uvědomování;
- sklady bojové techniky útvarů dvojí dislokace;
- letiště, přistávací plochy, námořní a říční přístavy a námořní základny;
- místa velení teritoriální obrany a jejich zabezpečující zařízení;
- čáry terénních překážek (zvláště vodních), zesílené prostory a ženíjní zátarasy;
- výrobní závody a vědeckovýzkumná centra zbrojního průmyslu;
- jiné objekty operačního významu.

Ve skupině **vojensko-civilních objektů** patří prvky hospodářské infrastruktury, která bude využívána vojsky a bude mít určitým způsobem vliv na vedení bojové činnosti. Patří k nim:

- letiště a přistávací plochy, námořní a říční přístavy;
- objekty a zařízení silničních, železničních a leteckých komunikací;
- hydrotechnická zařízení na vodních překážkách;
- produktovody pohonných hmot;
- tratě a železniční, silniční a elektroenergetická zařízení.

Ke třetí skupině patří **civilní objekty**, které mohou být v některých případech využívány ozbrojenými silami. K nim lze počítat:

- výrobní závody,
- vědeckovýzkumná centra,
- mocenské a státní administrativní orgány,
- veřejné instituce,
- ostatní objekty a komunální zařízení.

Většina objektů, které se nacházejí v městských průmyslových aglomeracích, je stacionární nebo částečně stacionární. Jejich rozmístění a charakter se delší dobu nebude měnit.

Cílem speciální činnosti nebudou pouze objekty (zařízení), ale také:

- činnost administrativních a politických orgánů,
- chování a nálady obyvatelstva,
- účinky palebného působení vojsk protivníka,
- vyčleněné vojenské, stranickopolitické a administrativní osobnosti včetně osob z oblasti vědy a techniky,
- určité osoby stanovených podniků.

Převážná většina potenciálních cílů bude v podstatě mimo výhradně městskou a příměstskou zástavbu, dokonce ve značných vzdálenostech. Naopak jiné cíle (jako jsou silniční a železniční komunikace, či dokonce elektroenergetické tratě) povedou městy nebo je budou míjet. Některé z nich, zvláště výrobní podniky budou na okrajích měst. Proto tedy průzkum nebo dokonce ničení (dezorganizování chodu) těchto objektů bude moci být uskutečněno, obdobně jako v normální činnosti s určitými, někdy s velkými potížemi, aniž by se speciální skupina musela dostat do města.

Jmenované objekty jsou charakteristické svými specifickými rysy, které jsou příznačné pro tento obsazený prostor, demaskující vlastnosti, vzdálenost jejich rozmístění od čáry bojujících vojsk, možnost změny prostoru rozmístění, kádrové nebo přidělené síly a prostředky obrany a ochrany, využití objektu, přítomnost vojáků spojeneckých států v objektu.

Z hlediska významu a určení mohou být objekty důležité i méně významné. Proto pořadí jejich zkoumání a ničení (poškození) bude závislé na tomto rozdělení.

Pokud vezmeme v úvahu vše, co jsem nyní uvedl, mohu tvrdit, že v podstatě všechny

aglomerace, a velké především, budou plny různých, operačně velmi důležitých objektů, které mají vztah k frontě, vytvářejí bezprostředně nebo působí na vojenský potenciál, tedy i na bojové možnosti vojsk nepřítelů bojujících na frontě.

Proto tedy existuje potřeba, ba dokonce nutnost, vést nepřetržitě průzkum v městské aglomeraci, vyvíjet diverzní činnost a psychologickou propagandu již od prvních dnů války. **K tomuto cíli** mohou být využity mimo jiné i speciální síly.

K působení v aglomeracích mohou být využity v podstatě pouze speciální skupiny armády a frontu, ale bezprostředně v samotných městech, obcích a průmyslových centrech výhodně elitní speciální skupiny, které jsou složeny z vojáků z povolání vysoce kvalifikovaných specialistů, či dokonce vybraných praporčíků nebo důstojníků v záloze.

Speciální skupiny, které by působily v aglomeracích, by získávaly informace o protivníkovi a terénu, fungování měst, průmyslu a administrativních orgánů, náladách obyvatelstva a jeho případném soustředění, ale také i o účincích palběného působení vlastních vojsk. Nezávisle na průzkumných úkolech budou využívány k dezorganizování chodu průmyslových závodů, komunikačních tratí a jiných důležitých zařízení, vyvolávání chaosu v týlu či dokonce zastrasování určitých osob. Vyjimečně mohou být některé skupiny využity při konečné etapě činnosti, aby zabránily provést destrukce a zatopení objektů (zařízení) ustupujícími vojsky, nebo se dokonce podílet v součinnosti s taktickými (operačními) výsady na ovládnutí důležitých objektů (zařízení) a udržet je až do příchodu vlastních vojsk.

Při vedení průzkumu objektů se musí SSk snažit **získat informace o:**

- druhu objektu, jeho určení a významu v celkovém vojenskohospodářském systému a státní sounáležitosti i organizační úrovni;

- rozmístění, velikosti nebo hranicích prostoru (oblasti), v němž leží celý objekt i jeho jednotlivé prvky v terénu (souřadnice rozmístění). Jde zde především o nově budované objekty;

- charakteristice objektů jako celku a jeho jednotlivých vnitřních prvků, jejich rozmístění, vybavení atd. Je nutné zjistit údaje o vojenských útvarech, které tady jsou nebo které objekt (obsluhuje) využívají (číslování, strukturální složení, množství a typy hlavních druhů techniky atd.);

- obranném a ochranném systému se zvláštním důrazem na rozmístění prostředků protiletadlové obrany (rakety SS, prostředků hlavního dělostřelectva a rozmístění radiolokátorů, stavu vybudovaných ženíjních prací (opevnění, zemních prací, minových a silničních zátarasů, poplachové signalizaci, atd.).

Velmi důležité je zjistit, jaká jsou používána opatření protivýsadkové a protidiverzní obrany objektu a stavu sil, které jsou vyčleněny k jeho obraně a ochraně (složení, výzbroj, průběh služby atd.). Průzkumníci SSk musí také znát, mimo charakteristických vlastností daného objektu, jaké jsou jeho demaskující znaky v aglomeraci, prvky citlivé na zničení nebo poškození, jakož i moderní signální prostředky, které jsou použity při jejich obraně.

Materiálně technická příprava, přeprava a organizační opatření k pobytu SSk v aglomeraci.

O úspěchu působení speciálních skupin v městské aglomeraci rozhoduje správná materiálně technická příprava. Skupina musí být vybavena nutnými materiálními prostředky, dokumenty a bojovou technikou státu, na jehož teritoriu bude působit.

Pro každého průzkumníka je vypracována příslušná „legenda“, kterou musí důkladně znát a osvojit si ji, aby nebyl zaskočen v případě, že bude kontrolován pořádkovým orgánem. Velkou pomoc poskytnou ve vytvoření pravdivé „legendy“ plány měst, telefonní seznamy, vojensko-geografická vyhotovení městských aglomerací, pravdivé dokumenty, znalost platných nařízení místních orgánů i znalost způsobů chování místního obyvatelstva, atd. „Legenda“ je osobním tajemstvím každého průzkumníka a směrového důstojníka, který skupinu připravuje.

Je velmi důležité, aby průzkumníci byli vybaveni „maskou“ přizpůsobenou místním podmínkám, protože skupina musí působit v civilních oděvech nebo šatech zaměstnanců určitých podniků. Není bezvýznamný ani fakt, že průzkumník, který ve městě působí, by měl mít přiměřeně svému věku a módě, která v místě jeho činnosti převládá, přizpůsoben svůj oděv. Oděv a jeho doplňky by měly být zásadně vyrobeny místními výrobci, bez výrazných znaků, tak, aby působily anonymně. Není nevýznamné také, aby různé drobnosti, které jsou po kapsách, byly místní produkce. Průzkumníci, kteří kouří, musí mít samozřejmě cigarety, zápalky i zapalovače z místních zásob.

Průzkumníci jsou vybavováni před přepravou dokumenty, penězi, zbraněmi, technikou a ostatními náležitostmi. Dokumenty musí být autentické, aby nebudily při kontrole podezření. Vzhledem k válečnému stavu může protivník zavést dodatečná osvědčení nebo propustky, které opravňují k pobytu v určitých místech ve stanoveném čase. V závislosti na tom musí mít průzkumníci takové dokumenty nebo původní tiskopisy s otiskem platného razítka – bílko.

Každý průzkumník je povinen dostat příslušné množství peněz. Tato suma bude závislá na tom, jak dlouho bude skupina v dané aglomeraci pobývat. Je nutné počítat s tím, že místní orgány mohou zavést lístkový systém na některé potraviny (lístky nebo talóny).

Jedním z nejdůležitějších opatření technického zabezpečení skupiny je její vybavení výzbrojí a technikou. Při zabezpečování skupiny je třeba vzít v úvahu i způsob, jakým se bude skupina přepravovat, jak dlouho bude působit, jaké úkoly bude plnit, zda bude moci využívat místní zásoby i počítat s tím, že mohou nastat nepředvídané skutečnosti, které bude skupina řešit.

Průzkumníci, kteří působí v části městské aglomerace a kteří se tajně kontaktují s jinými osobami, jsou zpravidla vybaveni krátkou zbraní, nejlépe trofejní (měla by být aktuálně ve výzbroji protivníkových vojsk), která se dá snadno uschovat spolu s dostatečným množstvím munice i víceúčelovým útočným nožem. Skupina, která plní úkoly diverzního charakteru, musí být vybavena protitankovými prostředky, výbušninami vyšší razance, minami se zpožďovači a dalšími pyrotechnickými prostředky.

Vzhledem k omezené hmotnosti nákladu, který může s sebou průzkumník vzít (zásadně nepřevyšující 30 kg), bude množství bojových prostředků, techniky a dalšího zabezpečení malé. Tehdy vznikne potřeba je doplnit na místě. Část může být vyrobena po domácku, kdy budou využity prostředky, které jsou dostupné v lékárnách, drogeriích nebo obchodech s chemikáliemi, ostatní může skupina získat při plnění různých úkolů v prostoru skladů, skladišť nebo průmyslových závodů. Zbraně, které bude skupina používat, musí být přizpůsobeny střelbě s tlumičem. Mimo to musí být skupina vybavena krátkovlnnou rádiovou stanicí pro spojení se skupinou velení speciálními jednotkami, prostředky pro spojení ve skupině, elektrickými baterkami, dalekohledy, fotoaparátem, zařízením minéra, obvažovým materiálem, anestetiky, antispetiky atd. Zásadně bude výzbroj a vybavení skupiny záviset na charakteru úkolů a délce doby, po níž bude skupina působit v prostoru aglomerace.

Průzkumníci musí mít minimálně jedno prádlo na výměnu a prostředky osobní hygieny.

K pobytu v aglomeraci musí být skupina vybavena nejčerstvějšími plány měst a turistickými mapami i průvodci různého druhu včetně potravin na 4 až 5 dnů (v oblastech, které jsou odolné vůči vnějším vlivům). Pokud budou průzkumníci působit v dané aglomeraci déle, mohou využívat zásadně místní zásoby.

Celkové množství nákladu, který je přepravován, by mělo být pečlivě počítáno, váženo a porovnáváno s potřebami a možnostmi skupiny, které mají k přepravě. Pokud by došlo k překročení oné váhy 30 kg na průzkumníka (bez padáku), je nutné upustit od některých prostředků, zvláště těch, které mohou být získány z místních zásob v prostoru působnosti.

Jedním z nejzávažnějších opatření je přeprava SSK do prostoru aglomerace. O obtížnosti svědčí i to, že je omezené množství či dokonce chybí vhodná místa k vysazení skupiny nebo jsou tato místa pozorována, je posílen i tak silný protiletadlový kryt aglomerace. Je nutné počítat s tím, že v zemích Evropy je dobře v terénu rozvinutá pozorovací a hlásná síť, která je vybavena moderními spojovacími prostředky, každé nově přichází bude okamžitě spatřen a hlášen. V souvislosti s tím bude nutné vysadit skupinu někdy ve značné vzdále-

nosti od dané aglomerace. Skupina může být vysazena ve vzdálenosti několik desítek km od místa z letounu nebo vrtulníku. Není vyloučena ani doprava jiným dopravním prostředkem. SSK je možné přepravit do prostoru aglomerace ať již současně během zahájené bojové činnosti, tak i v době před vlastním vznikem války.

Po vysazení a soustředění se průzkumníci přestrojí do „masky“. Potom se po skupinách nebo samostatně přemísťují do prostoru působnosti (na dříve smlouvenou základnu nebo do bytu). Přejchod skupiny do města může být uskutečněn oficiálně, zjevně nebo skrytě, ale samotný pohyb po městě je možné provádět pouze oficiálně.

Oficiální příchod skupiny do města znamená, že průzkumníci zjevně vystupují pod „maskou“ určité osoby (např. zaměstnance městských služeb). Zpravidla se pohybují prostředky městské komunikace (metrem, autobusem, elektrikou nebo trolejbusem) spolu s obyvateli z příměstských čtvrtí, kteří pracují ve městě. Tento způsob by mohl být použit výhradně průzkumníky, kteří mají vhodné dokumenty. Nejvhodnější dobou, kdy lze proniknout do města, budou návaly obyvatel směřujících z okolních míst do práce, tedy ráno před ranní směnou v továrnách a před zahájením zaměstnání v úřadech. Dalším obdobím, v němž je vhodné poměrně legálně projít do města, je kolem poledne, před začátkem odpolední směny v podnicích. Ale samotný pohyb po ulicích se zdá být nejbezpečnější odpoledne, kdy je zvýšený pohyb v ulicích a v prostředcích hromadné dopravy, v parcích, obchodech při nákupech atd. Za této situace se mohou průzkumníci ukrýt v davu chodců, a tedy také budou méně vystaveni pouličním kontrolám. Při jízdách dopravními prostředky městské hromadné dopravy i ostatními linkami nesmí jet až na konečnou, ale vysednout o stanici dříve.

Utajený příchod do města spočívá v přemísťování průzkumníků utajeným způsobem, po etapách, v noci nebo za podmínek snížené viditelnosti (mlhy, deště, nepohody atd.) do cest, objektů a zařízení, které budou kontrolovány, hlídkovány, chráněny vojenskými nebo polovojenskými silami. Příchod k cíli, tj. na základnu (do bytu) je nutné uskutečnit ve dvou etapách, v noci nebo za podmínek snížené viditelnosti (mlhy, deště, nepohody atd.) do předem určeného a vybraného přímého místa (k odpočinku), který je rozmístěn na okraji města a poskytující možnost, aby se průzkumníci vhodným způsobem upravili, posilili a odpočinuli si. Místa, kde se průzkumníci mohou zastavit a pozdržet – přímými – mohou být chaty, kempinkové domky, zahrádky (v nichž je možné získat potraviny a pracovní oděv), nedostavěné domy (například určené k demolici nebo částečně poškozené), marigotky, osmělé vagóny na odstavných kolejích, kde je možné získat pracovní oděv a pracovní nástroje.

Přímý vstup do města může být uskutečněn za zvýšeného pouličního pohybu, v ranních nebo odpoledních hodinách, obdobně jako při oficiálním příchodu.

Třebaže na způsob přepravy do prostoru výsadku nebude mít velitel skupiny zásadně žádný vliv, tak ale volba, jak se dostat z tohoto prostoru do města, bude záležet na něm. Právě na nápadu, důvtipu a způsobu provedení bude záviset, jak se skupina dostane včas na stanovenou základnu (do bytu).

Není také vyloučeno, že budou průzkumníci přepraveni do prostoru aglomerace ještě před vypuknutím války, a to okružní cestou přes neutrální státy, což může být uskutečněno pouze v případě, že se válka protáhne, při dlouhodobé pozici činnosti, což bude vyžadovat vhodné zabezpečení, zvláště v období legalizace.

Organizační opatření, která mají souvislost s pobytem skupiny v aglomeraci, mají určitý vliv na to, jak budou úkoly splněny a jak skupina přežije. Pobyt v cizím prostředí je velmi složitý, působí zde mnoho opatření, jejichž uskutečnění ovlivňuje úspěšné splnění úkolů.

Patří mezi ně například:

- pobyt průzkumníků na základně (v bytě),
- udržování spojení,
- činnost s výzbrojí a výbušným materiálem,
- pohyb po městě.

Pobyt průzkumníků na základně (v bytě). Základna (byt) musí být včas vybrána, přičemž se vybírá hlavní základna (byt) a několik vedlejších. Je přípustné, aby se průzkumníci

zdržovali v několika místech po skupinkách nebo samostatně. Je třeba včas určit byt, v němž by mohla skupina v kritické době pobývat.

Skupina by měla mít až několik desítek (mrtvých schránek) úkrytů, v nichž by měla uschovánu svoji bojovou techniku a vybavení.

Problém, který je velmi obtížné vyřešit, se vyskytne v podstatě až za dlouhodobého působení ve městě, a tou je organizace pobytu skupiny, zvláště při udržování slušného vnějšího vzhledu, který by odpovídal „masce“. To je spojeno s tím, aby příslušníci měli čisté prádlo, oděv a obuv. Není také bezvýznamné, jak se průzkumníci stravují (měli by mít alespoň jedno jídlo denně vařené). Proto by měla mít skupina na základně přístup ke kuchyňce a nádobí, aby si stravu mohla připravovat.

Průzkumníci musí vědět, kdy a od kdy platí zákaz vycházení ve městě. V této době by měli pobývat na základně (v bytě), věnovat se odpočinku, opravám poškozené výzbroje, techniky a její údržbě. Je zapotřebí také respektovat nařízení místních mocenských orgánů (o zatemnění oken, o dodržování vypínání elektrického proudu, plynu, atd.). Za pobytu na základně (v bytě) by měli průzkumníci studovat plány města, získané dokumenty, seznamovat se s místními zařízeními, vyhláškami atp.

Udržování spojení. Zvlášť obtížné bude udržování stálého nezávadného spojení se SSK, která přímo v městě působí. Protišpionážní služba a policie mají možnost uskutečňovat odposlech a rychlé zaměření pracující rádiové stanice skupiny. K tomu, aby se této skutečnosti uniklo, bude nezbytné často přenášet rádiovou stanicí z místa na místo. Mohou také nastat potíže i tím, že bude muset být volen vhodný čas k tomu, aby se na poměrně bezpečných místech uskutečnila rádiová korespondence. Nejvýhodnějšími místy by mohly být opuštěné výrobní závody a částečně zbořené nebo opuštěné budovy. K tomu lze využít na předměstí chaty, kempinkové domky nebo různé altány na zahrádkách.

Pokud by skupina měla k dispozici dodávkové auto, mohla by z něho přímo pracovat na různých odlehlých místech, která by po zjištění zaměřovači se dala rychle opustit.

Pro vyvarování se zaměření rádiové stanice je nutné častěji měnit čas vysílání, pracovat v nepravděpodobných časových úsecích, měnit pokaždé místa vysílání, vysílat krátké informace automatickou telegrafii.

Spojení ve skupině musí být udržováno výlučně osobním stykem nebo využitím kontaktních bodů a signálů. Dohovory by se neměly uskutečňovat technickými spojovacími prostředky, lze je však použít pouze při plnění úkolu a v situacích, kdy není možné se jinak dorozumívat.

Péče o výzbroj. Osobní zbraň musí mít průzkumníci s sebou. Ostatní výzbroj (samopaly, pušky, panceřovky) a miny, trhaviny a ostatní prostředky by měly být schovány ve zvlášť vyčleněných a pro ně upravených skryších.

Všechny prostředky a kusy výzbroje by se neměly přechovávat na jednom místě, ale měly by být rozmístěny na několika místech, aby se při vyzrazení této skryše nezmocnil protivník veškeré vybavy, ale pouze části.

Velmi obtížné a nebezpečné pro skupinu bude přenášet výzbroj, bojovou techniku a trhavinu do prostoru, které jsou neskladné, velkorozměrné, dající se jen těžko ukryt, navíc jsou k „masce“ nevhodné. Prostředky a materiály, které prozrazují průzkumníky, mohou být přenášeny pouze skrytým způsobem, tedy v kamuflážním obalu (pouzďe na housle), některé materiály méně podezřelé – pod oděvem (samopal, balíček s trhavinou).

Možnosti splnění úkolů speciálními skupinami

Městské aglomerace mají svým způsobem vliv na působení speciálních skupin, protože velké množství lidí v malém prostoru nemůže zůstat bez vlivu na počínání a jednání průzkumníků. Město se „řídí“ specifickými zákonitostmi, jimž se musí průzkumníci podřídit, aby mohli s úspěchem vykonávat úkoly, které jim byly stanoveny.

Každé město má své specifické vlastnosti, které jsou příznačné pouze pro ně, jako je urba-

nistická koncepce výstavby města, zástavba, obyvatelstvo, jeho zvyky a zvyklosti, původ, atd. Tuto specifiku musí průzkumník znát do nejmenších podrobností, aby do města „zapadl“, cítil se být jeho obyvatelem, což mu usnadní splnit úkol.

Pro skupiny, které ve městě působí, nelze stanovit žádné závazné normy činnosti, jakými jsou čas, množství plněných úkolů, vzdálenost atd. a na jejich základě sledovat možnosti skupin. V každém jiném městě bude mít táž skupina naprosto jiné podmínky a možnosti.

SSk, která zahajuje činnost v městské aglomeraci, může dostat průzkumný, diverzní sabotážní a propagačně psychologický úkol. Nelze vyloučit ani teroristickou činnost. Průzkumný úkol může být uskutečněn jako odlišný druh speciální činnosti, přesto však poslání průzkumu bude i zde zabezpečovat splnění jiného úkolu.

Úspěšně vedená speciální činnost v aglomeraci může dost podstatně přispět k úpadku morálky místního obyvatelstva a vojáků nepřítele, způsobit rozruch a dezorganizaci v chodu denního života ve městě a v jeho průmyslové produkci.

Každá městská aglomerace má své specifické objekty a zařízení. Nicméně však v každé jsou komunální objekty a zařízení charakteristické pro všechna města, jejichž chod rozhoduje o životaschopnosti celé aglomerace. Proto, když se přeruší jejich činnost, lze s úspěchem narušit běh života a výroby dokonce na delší čas.

Mezi **typické objekty** a zařízení, které jsou charakteristické pro většinu **aglomerací**, patří:

- kanceláře a úřady městských orgánů,
- železniční a autobusové stanice,
- elektrárny a vodní přehrady,
- letiště (ve velkých aglomeracích),
- sklady a skladiště různého určení,
- místa společenského života (kina, divadla, knihovny, koncertní sály, kluby atd.),
- mosty a viadukty,
- anténní systémy,
- telekomunikační síť a zařízení,
- benzínová čerpadla,
- vodárny se svými čerpacími zařízeními,
- elektrárny,
- plynárny (plynovody).

Pokud zahajuje speciální skupina akci v určitém objektu (zařízení), musí ho důkladně znát. V závislosti na charakteru obrany objektu (zařízení), jeho významu, umístění v aglomeraci, rozsahu a důkladnosti průzkumu může trvat několik hodin až několik dní. Zvlášť za války budou tyto objekty (zařízení) mít zesílenou ochranu a obranu. Mimo to, nepřítel pravděpodobně dodatečně zabuduje na objektu i na přístupech k němu poplachovou signalizaci. Pak již samotné zjištění způsobu ochrany a obrany i poplachové signalizace zabere průzkumníkům dostatek času. Bude nezbytné se seznámit se zvyky strážných (hlídek), dobou vykonávání služby, ve kterých hodinách se střídají, polohou strážnice včetně počtu osob v ní, druhem poplachové signalizace, nejcitlivějším (nejslabším) místem v systému obrany a ochrany, jejichž vyřazením lze zabezpečit volný přístup do objektu. Další etapou bude uskutečnění průzkumu samotného objektu, (zařízení). V souvislosti s tím musí průzkumníci důsledně znát poslání, funkčnost, obsluhu objektu, citlivá místa umožňující poškození a zničení. Za této situace by měli být ve skupině i průzkumníci, kteří jsou seznámeni s výstavbou a činností daného objektu (zařízení).

K prozkoumání objektu (zařízení) rozděluje velitel SSk zpravidla skupinu na podskupiny (i jednotlivé průzkumníky). Je třeba počítat s tím, že průzkumníci nemohou sledovat příliš často daný objekt (zařízení), protože delší pobyt jednotlivce v jednom prostoru může vyvolat podezření. Za této situace je nutné vést průzkum celou skupinou pozorováním z místa a v pohybu. Značnou pomoc poskytnou včas získané fotografie, pohlednice a nákresy objektu (zařízení). Vhodné také je využít informace poskytované třetími osobami, např. místními zaměstnanci, kteří v objektu pracují.

Pokud je pro speciální skupinu plánován diverzní úkol s cílem zničit objekt, musí plánovací skupina vybrat nejdůležitější objekty, které by svým zničením nebo poškozením způsobily závažné narušení života v aglomeraci, zpomalí na delší dobu výrobu uspokojící válečné potřeby armády nepřítele.

Skupina určená ke zničení objektu musí být ještě před přepravou cvičena na zvláštních maketách nebo vlastních podobných objektech v průzkumu a jejich ničení. Průzkumníci jsou vybavováni vhodným materiálem a výzbrojí. Způsob průzkumu a ničení určeného objektu (zařízení) stanovuje velitel SSk (léčkou, s jakým zabezpečením, pořadím ničení, atd.).

Zničení nebo poškození objektu je možné provést palebným přepadem se vstupem do objektu nebo bez vstupu. Vniknout do objektu lze také bez palebného působení a zde pouze mechanicky poškodit důležitá zařízení nebo mechanismy.

Při rozhodování bere velitel v úvahu stav ochrany a obrany objektu, slabá místa, velikost, předpokládaný účinek zničení a protipůsobení vnějších sil.

Diverzní akci je třeba provést utajeně. Proto ji vedou členové SSk v civilu, nebo v oděvech příslušníků daného objektu. Po splnění úkolu ustupuje okamžitě skupina po skupinkách nebo jednotlivcích, na určená místa ukládá zbraně a ostatní materiál.

Skupina bude také vedle průzkumných a diverzních úkolů plnit **propagačně psychologické úkoly**:

- únosy důležitých osobností politického života, administrativních orgánů, vojáků, příslušníků vědy a techniky nebo jiných povolání,
- psychologické působení na některé osobnosti a skupiny obyvatelstva určitých různých povolání,
- rozšiřování letákové propagandy,
- zjišťování a ničení technických prostředků aparátu psychologické války nepřítele,
- šíření paniky,
- uskutečňování pumových atentátů.

Psychologické působení v městské aglomeraci vedené speciálními skupinami se značnou měrou podléhá na oslabení morálky obyvatelstva, zasetím nedůvěry k činnosti politických a administrativních orgánů, vytváření psychózy stálého ohrožení.

Tim, že skupina diverzně působí na objekty, působí také na zaměstnance a místní obyvatelstvo psychologicky. Navíc sama přítomnost vojáků protistojící armády v hlubokém týlu vyvolává u místního obyvatelstva psychózu strachu.

Při propagačně psychologické činnosti slouží teroristické akce proti obyvatelstvu k tomu, aby vyvolaly paniku a otřásl důvěrou k místním orgánům. Proto bude skupina provádět pumové atentáty na veřejných místech (nádražích, v kinech, obchodech, metru, atd.).

Velmi dobrých výsledků se dosahuje při rozšiřování letáků. Zveřejňováním protichůdných informací v těchto materiálech vede k podkopávání důvěry k nařízením a rozhodnutím místních orgánů.

Správné splnění úkolů SSk je také závislé na **výcviku a výběru vhodných lidí**. Jen mistrovsky připravení lidé mohou v městské aglomeraci úspěšně působit; také proto, že úkoly budou mít zvláštní charakter, musí být všichni členové SSk dobrovolníky: důstojníci, praporčíci, poddůstojníci i někteří praporčíci v záloze. Musí za všech okolností zachovat chladnou hlavu, být i v nejkritičtějších situacích odvážní, schopni překonávat strach, být fyzicky zdatní a vytrvalí, mít smysl pro kolektiv, vyznačovat se uměním snadno navázat kontakt s lidmi, umět konverzovat.

Každý průzkumník skupiny musí ovládat jazyk země, v níž bude působit. Musí znát zvyky a způsob, jakým se místní obyvatelstvo chová.

Nejvhodnějším řešením by bylo připravit SSk ještě v míru. Proto by měla mít skupina vytvářeno několik objektů různého určení, na nichž by se mohla cvičit ve vedení průzkumu a diverze. Průzkumníci musí znát účel, strukturu a chod určitých objektů a zařízení do té míry, aby jim to později při realizaci úkolu nečinilo zvláštní obtíže.

